# PSALMUL 119 (VII)

1. [49]Amintește-Ți
promisĭunea
ce la robul Tău ai spus,
căci Tu m-ai făcut de-ntr-însa
eu nădejdea mea mi-am pus.
[50]Doamne,-aceasta-i
mângâierea
în necazul meu amar,
că a Ta făgăduință
îmi redă vi-a-ța iar.

2. [51]Niște îngâmfați mi-
aruncă
multe-ocări, cu-o gură rea,
dar eu nu mă voi abate,
Doamne, de la Legea Ta!
[52]La-alte judecăți a’ Tale
de demult eu mă gândesc
și, gândindu-mă, mă mângâi,
Doamne, și mă întăresc.

3. [53]O mânie-aprinsă-mi vine
la vederea celor răi,
care Legea Ta o lasă
și se fac vrăjmașii Tăi.
[54]Doamne,-a Ta orânduire
mi-e prilej de noi cântări,
în a pribegiei casă,
pe străinele-mi cărări.

4.[55]Noaptea eu mi-aduc aminte,
DOAMNE, de-al Tău Nume sfânt
și-Ți țin Legea, [56]așa-i bine...
căci păzesc al Tău Cuvânt!